

GLĀBŠANA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 20:1-3, Jer. 4:23-26, 1. Kor. 4:5, Atkl. 20:7-15, Fil. 2:9-11, 2. Pēt. 3:10.

ATMIŅAS PANTS:

“Un Dievs noslaucīs visas asaras no viņu acīm, un nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaimanu, nedz sāpju vairs nebūs, jo viss bijušais ir pagājis.” (Atkl. 21:4)

Cilvēki bieži jautā, kāpēc radās ļaunums? Atbildē centrālais ir brīvība. Patiesa brīvība, patiesa morāla brīvība ir saistīta ar risku, jo, ja cilvēki (vai būtnes) ir patiesi brīvi, tad viņiem ir jābūt izvēlei izdarīt nepareizi.

Nu labi, tas izklausās godīgi. Bet rodas nākamais jautājums: kāpēc Dievs viņus vienkārši neiznīcināja, kad viņi izdarīja nepareizi, un nepasargāja mūs, pārējus, no šausmīgajām sacelšanās sekām?

Atbilde skar lielās cīņas būtību. Kā mēs redzēsim šajā nedēļā, Kunga valdība ir “atvērta”, un, lai gan liela daļa par Viņu un Viņa ceļiem ir noslēpums, Viņš atrisinās lielo cīņu tādā veidā, kas uz visiem laikiem izgaismos jautājumus par Viņa pašaieliedzību, labestību, taisnīgumu, mīlestību un likumu.

Patiešām, mums tiks doti tūkstoš gadi, lai iegūtu atbildes, vismaz attiecībā uz pazudušo likteni (pārējam mums būs visa mūžība). Pēc otrās nākšanas atpirktie dzīvos un valdīs ar Kristu tūkstoš gadus. Un pat vēl neticamāk ir tas, ka viņiem būs aktīva loma tiesā. Ielūkosimies lielās cīņas drāmas noslēdzošajos etapos.

Lūdzu, iepazīsties ar šo tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 26. martā.

Sātana sagūstīšana

Izlasi Atkl. 20:1-3! Kas šeit ir aprakstīts un kādu cerību tas mums dod? ____

Saistīšana vai būt sasaistītam ir Bībelē daudzējādi izmantots jēdziens. Vienkāršākajā līmenī tas attiecas uz cietumnieku. Jēzus atbrīvoja daudzus, ko bija sasaistījis sātans. Vēl saistīšanas process ir izmantots, lai aprakstītu spēku pār Jauno, ko Dievs dod draudzei, padarot to par tiesas simbolu.

Kad tiek sagūstīts bīstams noziedznieks, ir svarīgi viņu sasaistīt. Tomēr daudzas reizes Bībelē, kad cilvēki ir sasaistīti, viņi nav noziedznieki. Jānis Kristītājs tika saķēdēts, jo viņš atklāja ķēniņa morālos ļaunumus (Mat. 14:3, 4). Jēzus tika sasaistīts dārzā (Jāņa 18:12), pratināšanas laikā (Jāņa 18:24) un nāvē (Jāņa 19:40). Arī Pāvils (Ap.d. 21:33) un Pēteris (Ap.d. 12:6) tapa sasaistīti.

Jēzus arī daudz laika pavadīja kopā ar cilvēkiem, ko sātans bija sasaistījis. Tur bija dēmonu apsēstais ar sarautām ķēdēm ap plaukstu un potīšu locītavām (Marka 5:3, 4). Pirms Jēzus atbrīvoja viņu no dēmoniem, neviens nevarēja pretoties ļaunajam. Viņš satika sievieti, kura bija salikusi, un Viņš viņu atbrīvoja (Lūk. 13:11, 12, 16). Viņš arī atbrīvoja Lācaru no kapa un no apbedīšanas drēbēm (Jāņa 11:43, 44). Tad bija arī Baraba, kas, lai gan saķēdēts, tika atbrīvots, lai krustā tiktu piesists nevis viņš, bet Jēzus (Marka 15:7-15). Visos šajos gadījumos mēs redzam sātanu – vai nu cenšamies turēt cilvēkus ieslodzījumā ar kādu likstu, vai arī saistīt nevainīgos, lai ļaunums varētu plaukt un zelt. Bet mēs redzam arī Jēzu saraujām nāves saites, lai nestu atvieglojumu un brīvību pasaulei, ko sātans bezcerīgi tur ieslodzījumā. Beigās sātans tiek sasaistīts un izmests ārā tumsā (Atkl. 20:1-3).

Daļa no Jēzus misijas, lai atbrīvotu tos, ko sātans ir sasaistījis, bija dot spēku Viņa sekotājiem. Viņš tos pārliecināja, ka sātans ("stiprais vīrs") var tikt sasiets un viņa māja izlaupīta (Mat. 12:26-29). Citiem vārdiem, sātanam nav varas pār Kristu un Viņa sekotājiem, jo Kristus ir atbrīvojis Savus ļaudis no sātana valgiem.

Kā novēro Pāvils, "Dieva vārdu nevar saistīt važās" (2. Tim. 2:9). Tas ir līdzeklis, ar ko Jēzus aplūsināja sātanu (Mat. 4:4, 7, 10), un arī mēs varam izmantot šo spēku, lai stātos viņam pretī.

Kādus apsolījumus tu vari pieprasīt sev, kas atbrīvotu tevi no jebkādam saitēm, ar ko ļaunais tevi cenšas sasaistīt? _____

Jautājums “kāpēc?”

1. Mozus grāmatas ievadpanti raksturo zemi kā “neiztaisītu un tukšu” (1. Moz. 1:21). Šo pašu frāzi atkārtō Jeremija, lai aprakstītu zemi pēc tās iznīcināšanas septiņās pēdējās mocībās un otrās atnākšanas laikā, kad visas pilsētas virs zemes būs “noārdītas Kunga klātbūtnē” (Jer. 4:26). Jeremijas aprakstā nav neviena cilvēka (Jer. 4:25). Jāņa ziņojumā sātans nav spējīgs nevienu piekrāpt (Atkl. 20:3).

Šeit Atklāsmes grāmatā notiekošo var izskaidrot otrās nākšanas dramatiskās un universālās sekas. Pirmkārt, Jēzus apsola aizvest Savus sekotājus uz vietu, kuru sagatavot Viņš devās, atstājot zemi (Jāņa 14:1-3). Pāvils papildina, ka šie sekotāji ir dzīvie un tie, kas ir uzcelti no kapiem (1. Tes. 4:16, 17). Jānis min vēl vienu aspektu: pēc pirmās augšāmcelšanas pie otrās nākšanas atlikušie mirušie paliks miruši līdz tūkstoš gadu beigām (Atkl. 20:5).

Izlasi Atkl. 20:4! Kas ir aprakstīts šajā pantā? _____

“Tie, kam bija dota vara tiesāt.” Kā viņi varētu tiesāt, ja viņiem netiktu dots vairāk informācijas, nekā viņiem ir tagad? Pirms galējās Jauno iznīcināšanas izglābtajiem ir dota iespēja rast atbildes uz daudziem saviem jautājumiem “kāpēc”. Vēl pārsteidzošāk ir tas, ka atpestītajiem ir pat sava loma pazudušo tiesāšanā.

“Kopā ar Kristu viņi tiesās bezdievīgos, salīdzinot to rīcību ar likumu krājumu, Bībeli, un izlemjot katru gadījumu atsevišķi, atbilstoši darītajiem darbiem. Tad arī tiks piespriesta daļa, kas Jaunajiem jācieš saskaņā ar viņu darbiem, un lēmums ierakstīs pretī viņu vārdiem nāves grāmatā.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 661. lpp.)

Dzīvesstāstu atklāšanas laikā mēs redzēsim neskaitāmas reizes, ka visu laiku Dieva klusā balss ir aicinājusi pazudušo ar mīlestības un laipnības vārdiem. Cik pacietīgi Viņš neatkāpās, bet Viņa balsi atkal un atkal aplūsināja to lietu trokšņi, ko šī pasaule uzskata par iekārojāmām. Klusi Viņš gaidīja, ilgojoties pēc iespējas tikt atzīts kā Tas, kas ir samaksājis bezgalīgu cenu, lai viņi varētu iegūt dzīvību, bet tās vietā viņi izvēlējās nāvi. Vai tavā dzīvē ir kaut kas tāds, kas tev neļauj dzirdēt Viņa balsi? Viņš vēl joprojām pacietīgi gaida uz tevi. Izvēlies dzīvību!

Izlasi 1. Kor. 4:5! Kas mums ir apsoliīts šeit attiecībā uz otro nākšanu? Kā tu vari pajauties uz šo apsoliījumu tagad, kad, bez šaubām, tev ir daudz neatbildētu jautājumu? _____

Pēdējā tiesa

Bībeles laikos bija divas tiesas vietas: pilsētas vārti un ķēniņa troņa priekšā. Vecaji pie vārtiem izlēma visus mazos gadījumus, bet ķēniņš izlēma visus svarīgākos jautājumus. Viņam piederēja pēdējais vārds tiesā. Līdzīgi Bībele attēlo Dievu kā universa ķēniņu, garantējot, ka beidzot notiks pēc taisnības (Atkl. 20:11-15).

Izlasi Atkl. 20:7-15! Kā mēs saprotam šos nozīmīgos notikumus? _____

Atklāsmes 20. nodaļa visa runā par tūkstoš gadiem. Tātad šī īpašā tiesa notiek šajā laikā. Tā nav tā pati aina, kas aprakstīta 4. pantā, kur ir daudz troņu, jo 11. pantā tas ir tikai viens. Tas, visticamāk, nav tūkstošgades sākums, bet gan beigas, pēc otrās augšāmcelšanas (Atkl. 20:5), un pēc tam, kad sātans pārlicina bojā ejošo karapulku ielenkt svēto pilsētu (Atkl. 20:7-9). Tajā brīdī Dieva lielais, baltais tronis ir redzams pār pilsētu. Klātesošs ir ikviens cilvēks, kas jebkad ir dzimis – daži iekšpusē, citi ārpusē. Šis ir laiks, par ko Jēzus runāja, sakot, ka būs daži cilvēki, kas jautās Dievam, kāpēc viņi nav Dieva valstībā (Mat. 7:22, 23). Šis ir arī laiks, par ko runāja Pāvils, sakot, ka kādu dienu Jēzus priekšā locīsies visi ceļi, "kas debesīs, kas virs zemes un zem zemes un .. katra mēle [apliecinās], ka Kungs ir Jēzus Kristus" (Fil. 2:9).

Tiesas mērķis nav iemācīt Dievam kaut ko, ko Viņš nezina, jo Viņš jau zina visu. Mērķis ir pārliecināties, ka ikviens zina precīzi, kāpēc Dievs ir tiesājis tā, kā Viņš to ir darījis. Ikviens cilvēks, ikviens eņģelis varēs pateikt: "Tu esi taisns, kas esi un kas bijī, Svētais, ka tādu esi spriedis tiesu." (Atkl. 16:5) Izglābtie un pazudušie, gan starp cilvēkiem, gan eņģeļiem, redzēs Dieva tiesu un taisnību.

Pēdējais notikums šajā drāmā ir "nāves un elles" iznīcināšana kopā ar tiem, kas nav "rakstīti dzīvības grāmatā" (Atkl. 20:14, 15). Jēzus rokās ir nāves un elles atslēgas (Atkl. 1:18). Nevienam no šiem vairs nav iemesla pastāvēt. Pazudušie piedzīvo nevis mūžīgas mocības, kā parasti māca, bet gan tiek iznīcināti. Viņi pārstāj eksistēt mūžīgi – tam pretstats ir mūžīga dzīve.

Jaunas Debesis un jauna Zeme

Grēks un sacelšanās ir bijuši nevēlami iebrocēji. Tie nekad šeit nav bijuši paredzēti. Tie ir izdarījuši ārkārtīgi lielus postījumus, bet tagad, kad postījuma cēlonis vairs neeksistē, ir laiks atjaunot visu līdz pilnībai. Lielā cīņā nebūs pabeigta, kamēr tas nebūs noticis.

Izlasi Atkl. 21:1, 2, 9, 10, 22:1-3! Kas ir minēts Jāņa aprakstā? Ko tas nozīmē?

Kad Jānis apraksta jaunās Debesis un jauno Zemi, viņš atkārtoti to, ko teica Pēteris: "...debesis ar lielu troksni izgaisīs, pasaules elementi sadegdami izjuks." (2. Pēt. 3:10) Kā mēs to labi zinām, zemei ir ārkārtīgi vajadzīgs kaut kas vairāk, nekā tikai virspusēja atjaunošana. Šeit viss tiks pilnībā iznīcināts, lai radītu iespēju pilnīgi jaunai eksistencei.

Jānis runā, ka jūras vairs nebūs (Atkl. 21:1). Viņš to rakstīja no cietuma, kas atradās uz Patmas salas. Jūra viņam neļāva aizbēgt. Pat ar mūsdienīgu laivu ir vajadzīgas vairākas stundas, lai sasniegtu salu, no kuras Jānis rakstīja šos vārdus. Uz jaunradītās zemes nebūs vairs nekādu barjeru, kas neļautu atpestītajiem brīvi pārvietoties un satikt savus mīļos.

Jaunā Jeruzāleme izklausās ārkārtīgi iespaidīga. Tā ir aprakstīta Bībeles laiku pilsētas terminos, jo tas bija viss, ko Jānis zināja. Tomēr mākslinieku centieni, attēlojot pirmā gadsimta Romas arhitektūru, ir gaužam neveiksmīgi, jo šī būs pilsēta, "kuras meistars un veidotājs ir Dievs" (Ebr. 11:10).

Mūsu prāti tikko spēj aptvert šos aprakstus. Cik jauki ir ļaut iztēlei kavēties pie tā, kas mūs tomēr sagaida. Mēs to pat nevaram iedomāties. Pilsētas milzīgie apmēri norāda arī uz to, ka tur vietas netrūks. Tur būs vietas visiem.

Paskaties apkārt uz dabas pasaules skaistumu! Ko tas mums stāsta par Dieva raksturu, pat neskatoties uz grēka postījumiem? Kā tas, ko mēs redzam šeit un tagad, palīdz mūsos iedvest uzticību, cerot uz to, ko mēs vēl neredzam?

Asaru nebūs

Izlasi Atkl. 21:3-5! Ko šeit nozīmē asaras? _____

_____

Mēs visi zinām, ko nozīmē raudāt. Mums pazīstama ir arī asaru slaucīšana no kāda cita acīm: māte, kas maigi mierina savu bērnu, tuvs draugs mierina biedru, vai arī viens vecāks mierina otru, kad sāp sirds vai nākas piedzīvot traģēdiju. Mēs arī zinām, ka mēs neļaujam kuram katram aizskart savu seju. Ko gan citu varētu nozīmēt tas, ka Dievs aizskar mūsu seju, ja ne to, ka mums būs tuvas saites ar savu Radītāju?

Ir grūti iedomāties pasauli bez nāves, ciešanām vai asarām. Sāpes, sviedri, asaras un nāve ir bijusi cilvēces daļa kopš krišanas grēkā (1. Moz. 3:16-19). Tomēr kopš tā laika Dievs ir pārliecinājies cilvēci, ka neveiksme un zaudējums nav viss, uz ko cerēt nākotnē. Dievs ir devis ceļā norādes, ka Viņš kādu dienu mūs izglābs un svētīs ar Savu klātbūtni.

Vispirms Dievs apsola Glābēju (1. Moz. 3:15), tad Savas klātbūtnes apstiprinājumu svētnīcā (2. Moz. 25:8). Pēc tam viņš parāda realitāti, kā Vārds kļūst miesa un mājō mūsu vidū (Jāņa 1:14). Un beidzot Viņš uzceļ Universa troni mūsu vidū (Atkl. 21:3).

Daudzi Bībeles panti sniedz mums šīs derības apstiprinājumu, izmantojot tādus vārdus kā "Es būšu viņu Dievs", "jūs būsiet Mani ļaudis" un "es mājōšu jūs vidū". Viens piemērs ir: "Es iemājōšu viņos un dzīvošu viņu vidū, es būšu viņu Dievs, un viņi būs mana tauta." (2. Kor. 6:16)

Pirmajā reizē Jēzus nāca, lai neitralizētu salauztās derības sekas. Jeremija aprakstīja lauztās derības sekas šādi: "Kādēļ tu kliec par savu postu, tavas sāpes nav dziedējamas – tavu vainu daudzuma dēļ, tavu grēku skaita dēļ es tev to darīju!" (Jer. 30:15) Pateicoties Jēzum, tas tagad ir vēsture. Atkl. 21:3 būtībā ir Bībeles kulminācijas punkts. Varbūt, ka tās bija asaras, ko mēs raudājām par pazudušo galējo iznīcināšanu, bet Dievs pats tās noslauka, un ciešanas un bēdas ir pagājušas uz visiem laikiem.

Šie panti ietver tuvību ar Dievu, ja reiz mēs esam Debesīs. Tomēr mums nav jāgaida līdz tam laikam, lai piedzīvotu šādas attiecības ar Viņu. Kā tu vari jau šodien būt tuvās attiecībās ar Kungu un staigāt ar Viņu? _____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Padomā par tūkstošgadi un par to, kā mēs to saprotam! Lai gan mums nav pateikts daudz, tas tomēr ir pietiekoši, lai zinātu dažas lietas. Pirmkārt, tūkstošgade notiek pirms galējās pazudušo iznīcināšanas. Otrkārt, pirms iznīcināšanas izglābtie pavada šo laiku, saņemot atbildes uz daudziem jautājumiem. Tik lielā mērā, ka viņi paši kļūst par dalībniekiem tiesā. Tas ir, viņi paši tiesā. "Vai tad jūs nezināt, ka svētie tiesās pasauli?" (1. Kor. 6:2) Un: "Vai jūs nezināt, ka mēs tiesāsim eņģeļus?" (1. Kor. 6:3) Kā mēs šajā nedēļā lasām, šīs tūkstošgades laikā viņiem "bija dota vara tiesāt" (Atkl. 20:4), tas ir, svētajiem. Tādējādi šie divi punkti kopā atklāj svarīgu patiesību: neviens no pazudušajiem nepiedzīvos galējo spriedumu līdz pat tūkstošgades beigām, kad svētie būs ne tikai sapratuši, kāpēc ļaunie iet bojā, bet arī piedalījušies viņu tiesāšanā. Padomā, ko tas mums stāsta par Dieva raksturu un Viņa valdības atvērtību: pirms cilvēks piedzīvo savu galējo likteni, Dieva ļaudis ļoti skaidri sapratīs Dieva pēdējās tiesas taisnīgumu un godīgumu. Tas būs sāpīgi, noteikti. Bet, kad tiesa būs beigusies, kā mēs jau redzējām, mēs sauksim: "Tu esi taisns, kas esi un kas bijī, Svētais, ka tādu esi spriedis tiesu." (Atkl. 16:5)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā lielās cīņas realitāte palīdz mums labāk saprast, kāpēc tagad eksistē ciešanas un nāve, lai gan daudzi grūti jautājumi paliek neatbildēti?

---

2. Ja kāds tev jautātu, kā viņš var ciešāk un tuvāk staigāt ar Kungu, ko tu atbildētu?

---

3. Pakavējies vairāk pie domas par gatavību Debesīm. Ko tas nozīmē? Kā mēs saprotam šo domu evaņģēlija gaismā?

---

4. Uz kādiem jautājumiem tu gribētu saņemt atbildes? Kā tu mācies uzticēties Dieva labestībai un taisnībai, kaut arī notiek tik daudz traģēdiju?
